

Sygn. akt: VII C 53/13

WYROK W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 27 lutego 2014 r.

Sąd Rejonowy w L. VII Wydział Cywilny

w składzie następującym:

Przewodniczący:	SSR Renata Mierzwicka
Protokolant:	sekr. sądowy Andrzej Janas

po rozpoznaniu w dniu 27 lutego 2014 r.

na rozprawie

sprawy z powództwa A. K.

przeciwko (...) Spółka Akcyjna w W.

o zapłatę

I. zasądza od strony pozwanej (...) S.A. w W. na rzecz powódki A. K. kwotę 4.250,00 zł (cztery tysiące dwieście pięćdziesiąt złotych) z odsetkami ustawowymi do dnia 17.08.2012 r. do dnia zapłaty, a dalej idące powództwo oddala;

II. zasądza od strony pozwanej na rzecz powódki kwotę 971,00 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

III. zasądza od powódki na rzecz strony pozwanej kwotę 608,50 zł tytułem zwrotu kosztów postępowania;

IV. nakazuje powódce i stronie pozwanej, aby uiściły na rzecz Skarbu Państwa (Sąd Rejonowy w L.) kwotę po 564,44 zł każda z nich tytułem nieuiszczonych w sprawie kosztów postępowania.

sygn akt VII C 53/13

UZASADNIENIE

Powódka A. K. wniosła o zasądzenie na jej rzecz od strony pozwanej (...) S. A. w W. tytułem zadośćuczynienia za uszczerbek na zdrowiu kwoty 8.500 zł z ustawowymi odsetkami od dnia 17.08.2012 r. do dnia zapłaty.

W uzasadnieniu podała, iż dnia 20.05.2012 r. miała miejsce wypadek samochodowy w wyniku którego doznała urazu kręgosłupa szyjnego a wypłacona jej kwota 3.500 zł nie rekompensuje bólu jaki odczuwała.

Podana też, że sprawa zdarzenia ubezpieczony był u strony pozwanej.

Strona pozwana (...) S. A. w W. wniosła o oddalenie powództwa w całości podnosząc, iż wypłacone zadośćuczynienie rekompensuje cierpienia jakich doznała powódka.

Sąd ustalił następujący stan faktyczny:

W dniu 20.05.2012 r. powódka była pasażerem auta biorącego udział w kolizji drogowej. Sprawca był ubezpieczony w zakresie OC u strony pozwanej (bezsporne).

W następstwie w/w zdarzenia powódka doznała urazu kręgosłupa szyjnego. W dniu zdarzenia została zaopatrzona na oddziale SOR w L.. Następnie leczyla się w poradni neurologicznej i ortopedycznej. Odniesione obrażenia spowodowały łącznie 3 % uszczerbku na zdrowiu.

Powódka odczuwała ból i cierpienie w związku z doznanymi urazami, była ograniczenia w życiu codziennym i zawodowym, nadal ma odczucia bólowe kręgosłupa szyjnego.

Dowód : -opinia biegłej J. W. i biegłego S. L.

K-46-49,79-80

-dokumentacja medyczna w aktach szkody

-zeznania powódki K-113-114

Strona pozwana (...) S. A. w W. wypłaciła powódce w toku postępowania likwidacyjnego szkodę kwotę 3.500 zł (bezsporne).

Sąd zważył, co następuje:

Powództwo zasługuje na uwzględnienie w części.

Bezsporne jest, że w dniu 20.05.2012 r. powódka uczestniczyła w zdarzeniu drogowym, którego sprawca ubezpieczony był u strony pozwanej oraz że wypłaciła już ona powódce z tytułu zadośćuczynienia kwotę 3.500 zł.

Na podstawie opinii biegłych oraz dokumentacji medycznej i przesłuchania powódki Sąd ustalił, jakie skutki na zdrowiu powódki wywarło przedmiotowe zdarzenie.

Okolicznością sporną między stronami była wysokość należnego zadośćuczynienia. Strona pozwana uznała, że adekwatną kwotą do doznanej krzywdy jest już wypłacone zadośćuczynienie.

W ocenie Sądu powódka słusznie zakwestionowała wysokość wypłaconego jej zadośćuczynienia, jednak kwota przez nią wskazana jest wygórowana.

Zgodnie z art. 445 § 1 KC w zw. z art. 444 KC w razie uszkodzenia ciała lub wywołania rozstroju zdrowia naprawienie szkody obejmuje wszelkie wyniki z tego powodu koszty. Sąd może przyznać nadto poszkodowanemu odpowiednią sumę tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę. Chodzi tu o krzywdę ujmowaną jako cierpienie fizyczne (ból i inne dolegliwości), cierpienia psychiczne, ujemne uczucia przeżywane w związku z cierpieniami fizycznymi lub następstwami uszkodzenia ciała albo rozstroju zdrowia.

Zadośćuczynienie pieniężne ma na celu przede wszystkim złagodzenie tych cierpień. Obejmuje ono wszystkie cierpienia fizyczne i psychiczne, zarówno już doznane, jak i te, które zapewne wystąpią w przyszłości. Ma więc ono charakter całościowy i powinno stanowić rekompensatę pieniężną za całą krzywdę doznaną przez poszkodowanego, mowa jest bowiem o „odpowiedniej sumie tytułem zadośćuczynienia pieniężnego za doznaną krzywdę”, przyznawaną jednorazowo. Przepis ten nie reguluje pojęcia „odpowiedniej” sumy zadośćuczynienia, pozostawiając ją uznaniu sadu.

Mając na względzie całokształt wskazanych powyżej okoliczności Sąd uznał, że odpowiednia kwota zadośćuczynienia za doznaną przez powódkę krzywdę to kwota 4.250 zł zasądzona w niniejszej sprawie wraz z kwotą już jej wypłaconą przez stronę pozwaną. Powódka była ograniczona w życiu codziennym i zawodowym oraz odczuwała ból i

dyskomfort. Jednak nie były one znacznie nasilone, nie doprowadziły do bóli korzeniowych a proces leczenia został zakończony.

Zgodnie z wyrokiem Sądu Najwyższego z dnia 18 września 1970 r. (II PR 257/70 OSNC 1971/6/103), z charakteru świadczenia w postaci zadośćuczynienia, którego wysokość zależna jest od oceny rozmiaru doznanej krzywdy, ze swej istoty trudno wymiernej i zależnej od szeregu okoliczności związanych z następstwami uszkodzenia ciała lub rozstroju zdrowia, wynika, że obowiązek jego niezwłocznego spełnienia powstaje po wezwaniu dłużnika i że od tego momentu należą się odsetki za opóźnienie. Zgodnie z art. 817 § 1 KC, jeżeli nie umówiono się inaczej, zakład ubezpieczeń obowiązany jest spełnić świadczenie w terminie dni trzydziestu od dnia otrzymania zawiadomienia o wypadku. Dnia 16.08.2012 r. strona pozwana zakończyła postępowanie likwidacyjne szkodę, do tego dnia-30 dni od zgłoszenia szkody-winna była wypłacić powódce zadośćuczynienie. Roszczenie powódki stało się zatem wymagalne w dniach wskazanych w pozwie.

Mając powyższe na uwadze orzeczono jak na wstępie.

Orzeczenie o kosztach procesu wydano na podstawie art. 98 KPC i 113 ustawy o kosztach sądowych.